

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/10/2019
Identifikačné číslo spisu:	8117010287
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. František Mozner
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8117010287.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému S. K. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 26. februára 2019 v Bratislave o dovolaní obvineného S. K. proti právoplatnému trestnému rozkazu Okresného súdu Prešov z 15. februára 2017, sp. zn. 0T/21/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Tr. por. dovolanie obvineného S. K. odmieta.

Odôvodnenie

Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) z 15. februára 2017, sp. zn. 0T/21/2017, bol obvinený S. K. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 13. februára 2017 v čase o 11.25 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Renault Clio, EVČ: S., v Prešove, po ulici Sekčovskej, kde bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Drienov zastavený a kontrolovaný a následne lustráciou v evidenciách bolo zistené, že v tom čase mal zákaz činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na základe právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Prešov zo 6. februára 2017, sp. zn. 0T/15/2017, ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 3 (troch) rokov. Obvinený svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za to mu okresný súd podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 353 ods. 2 písm. c) Tr. por., § 49 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák., pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, na ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel v trvaní štyroch rokov.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal obvinený S. K. prostredníctvom pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu 21. novembra 2018 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), l) Tr. por.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený uviedol, že ako veľmi mladý dospelý človek a emočne nezrelá osobnosť mal začiatkom roka 2017 veľmi ťažké a vypäté obdobie, keďže bol hlboko citovo rozrušený rozchodom so svojou priateľkou Y. I., pričom išlo o výnimočne dramatickú situáciu, komplikovaný vzťah a veľmi vypätý rozchod, ktorý trval relatívne dlho, čoho dôsledkom bolo jeho neuvážené konanie v danom období, jeho pokus o samovraždu a trestné stíhanie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. K prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia došlo podľa neho tak, že jeho priateľka Y. I. s kamarátkou K., ktorá auto šoférovala, ho požiadali, aby proti svojej vôli, napriek úradnému zákazu, otočil vozidlo na krajnici cesty, keďže vodička ho nezvládala otočiť sama. K spáchaniu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia tak podľa obvineného došlo v ospravedlniteľnom silnom citovom rozrušení a pod vplyvom emočnej odkázanosti, resp. podriadenosti podľa § 36 písm. a), e) Tr. zák.

Objektívnym dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), l) Tr. por. sú podľa obvineného vážne pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať v zmysle § 37 ods. 2 Tr. por. a to predovšetkým z dôvodu citovej a emočnej rozrušenosti, ako aj vzhľadom na bezprostredne predchádzajúce okolnosti, za ktorých bol ochotný v podstate súhlasiť so všetkým, čo mu bolo na hlavnom pojednávaní 15. februára 2017 predložené, bez skutočného pochopenia obsahu a dosahu práva, ktorého sa na tomto pojednávaní vzdal a ktorého sa následne zúfalo dožadoval. V tejto súvislosti poukazuje na lekársku správu z psychiatrickej pohotovostnej služby FNŠP J. A. Reimana Prešov, v ktorej je uvedené, že „chcel skočiť pod most alebo pod vlak, kamaráti ho našli na moste, rozmýšľal, že zomrie, ani nesleduje dátumy, podpíše všetko, pôjde na nejakú psycholog. amb...“. Stav uvedené v tejto lekárskej správe boli v čase vydania rozhodnutia veľmi aktuálne, keďže v tom čase mala lekárska správa len 37 dní, navyše, jeho emočný a psychiatrický stav sa zhoršil potom, ako bol zadržaný a dodaný do cely predbežného zadržania pri aute svojej priateľky, s ktorou sa definitívne rozišiel až po týchto udalostiach a po rozhodnutí okresného súdu. Vzhľadom na svoju osobu, na skutočnosť, že nikdy predtým nemal problémy so zákonom, ako aj s poukazom na skutkové okolnosti prípadu a na intenzitu skutku je obvinený toho názoru, že už samotné prejednanie veci je na jeho nápravu dostatočné, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na dosiahnutie účelu trestu nie je podľa neho nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody.

V podstate z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. rozsudkom zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu o jeho vine a treste a po zrušení napadnutého rozhodnutia prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň požiadal dovolací súd o odklad alebo prerušenie výkonu trestu odňatia slobody podľa § 380 ods. 4 Tr. por. až do rozhodnutia o podanom dovolaní.

K dovolaniu obvineného sa písomným podaním z 23. januára 2019 vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „prokurátor“). V tomto vyjadrení uviedol, že zo zápisnice spísanej na Okresnom súde Prešov 15. februára 2017 je zrejmé, že obvinený bol poučený podľa § 121 ods. 2 a § 34 ods. 1 Tr. por. s tým, že poučeniu porozumel. Krátkou cestou mu bol doručený napadnutý trestný rozkaz spolu s obžalobou okresnej prokuratúry a po oboznámení sa s týmto rozhodnutím do zápisnice uviedol, že sa vzdáva práva podať odpor aj za oprávnené osoby, pričom na znak súhlasu zápisnicu vlastnoručne podpísal.

Vo vzťahu k lekárskej správe z 8. januára 2017, ktorá tvorí prílohu podaného dovolania, prokurátor uviedol, že z nej vyplýva diagnostikovanie akútnej stresovej reakcie, čo podľa jeho názoru odznieva v priebehu niekoľkých hodín, najvyšš dňa. Ani podľa ošetrojúceho lekára si stav obvineného v tom čase nevyžadoval neodkladnú alebo nedobrovoľnú hospitalizáciu na psychiatrickom oddelení. Predmetný trestný čin obvinený spáchal až po 37 dňoch odo dňa vystavenia tejto správy a z tohto dôvodu nemohol podľa prokurátora konať pod vplyvom akútnej stresovej reakcie. Navyše policajt, dozorujúci prokurátor a ani sudca pre prípravné konanie po priamej komunikácii s obvineným nezistili pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať, z čoho je podľa prokurátora zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. v predmetnej veci nebol preukázaný.

Prokurátor sa nestotožnil ani s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. l) Tr. por., keďže napadnutý trestný rozkaz považuje za zákonný, vecne správny a uložený trest za primeraný, čo podľa jeho názoru potvrdzuje aj vzdanie sa práva podať odpor zo strany prokurátora po doručení tohto trestného rozkazu.

Na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným S. K. ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia, pričom toto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. a) Tr. por.]. V posudzovanej veci však nie je splnená podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Ako je to uvedené už vyššie, najvyšší súd z predloženého spisového materiálu zistil, že obvinený nevyužil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom by bolo rozhodnuté. Ide pritom o chybu dovolania, ktorú nemožno odstrániť ani postupom podľa § 379 ods. 1 Tr. por. Treba zároveň zdôrazniť, že riadnym opravným prostriedkom, ktorého podanie (a rozhodnutie o ktorom) je nevyhnutnou podmienkou úspešného podania dovolania zo strany obvineného, by v posudzovanej veci nebol odpor proti trestnému rozkazu, ale až prípadné odvolanie proti rozsudku vydanému po zrušení trestného rozkazu v dôsledku včas podaného odporu. Odpor proti trestnému rozkazu totiž nevyvoláva prieskumné konanie odvolacím súdom ohľadom rozhodnutia, proti ktorému smeruje, ale je len procesným úkonom, ktorým strana v súdnom konaní odmieta skrátenú formu tohto konania (trestný rozkaz vydaný súdom) a ktorý v nadväznosti na to zakladá povinnosť súdu prerokovať vec na hlavnom pojednávaní tak, ako je to ustanovené v § 355 ods. 3 Tr. por. (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 8/2011).

Najvyššiemu súdu preto neostávalo iné, než dovolanie obvineného S. K. podľa § 382 písm. d) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.